

[Thoft]

opfattelse, at socialdemokratiet reelt set var blevet bange for den udvikling, der foregår; at den udvikling i våbenstrategi, i våbenudvikling og på atomvåbenområdet havde gjort socialdemokratiet nervøst, så man forsøger at slå bremserne i. Men så oplever vi i dag, at socialdemokratiet ikke kan gå ind for det, som har været socialdemokratiets arbejdsprogram i fire år. Om fjorten dage, tror jeg det er, har fagbevægelsen og fredsbevægelsen en stor konference uden på B&W. Jeg glæder mig til at møde hr. Lasse Budtz derude, og jeg glæder mig til at høre den samklang, der er mellem socialdemokratiet og fagbevægelsen i denne sag.

Jeg synes, socialdemokratiets vaklekurs på mange måder ligner deklamationer uden indhold. Vi skal aldrig have atomvåben i Danmark. Vi må under alle omstændigheder forsøge at undgå atomvåben i dette land, sagde hr. Lasse Budtz. Det er jo en rigtig og fornuftig holdning, men når vi så også gerne vil have det skrevet ned, når vi så også gerne vil sige det så højt, at det kan høres uden for dette hus, farer socialdemokratiet over i muhullet og gemmer sig: nej, det går ikke, det er for meget.

Hvis I mener noget med disse ting, som I siger, bør vi også kunne sige dem fra dette ting. Jeg synes, det på sin vis ligner den debat, som folketinget havde i slutningen af 1982 om infrastrukturprogrammet, hvor socialdemokratiet tordnede imod bevilling af yderligere penge til NATOs infrastrukturprogram; men som vi ved fra svar i forsvarsudvalget, betaler man stadig væk til infrastrukturprogrammet, og man har ikke skåret infrastrukturprogrammet ned. Man laver nogle fine deklamationer, men disse er reelt uden indhold, og så snart de bliver med indhold, kyses socialdemokratiet over i et hjørne.

Fru Inger Stilling Pedersen har bekymret sig meget over, at forespørgerne og venstrefløjen belemrer folketinget med store spørgsmål og debatter. Når vi ikke kan få svarene i udvalget, når vi ikke kan få svarene her, må vi jo blive ved og blive ved og blive ved én gang til. Det er for dårligt, at folketingets medlemmer er bedre orienteret, når de læser dagens avis, end når de lytter til debatterne i folketinget eller læser udvalgsrapporterne.

(Kort bemærkning).

Lasse Budtz (S):

Jeg bliver jo nødt til at gentage, at man mærker hensigten og bliver forstemt; det er fortsat ikke sagen, det drejer sig om for SFs mange repræsentanter her på talerstolen, det er et partipolitisk slagsmål, de forsøger at fremkalde. Det lykkes selvfølgelig til en vis grænse, men når jeg går op og siger noget her, er det i og for sig ikke for at besvare hr. Thofts spørgsmål, men fordi der er blevet sagt noget fra denne talerstol, som kan misforstås, hvis det gentages for ofte.

Hvis man mener, at socialdemokratiet er ved at komme tilbage i en fold – det står mig ikke helt klart, hvad det er for en – og at vi er ved at opgive tanken om en kernevåbenfri zone i Norden, er dette ikke rigtigt. Vi agter at fortsætte arbejdet for at skabe en kernevåbenfri zone i Norden. Nu må selv hr. Thoft have fundet ud af det efterhånden.

Jeg kan meddele hr. Thoft, hvis erfaring jo ikke er stor, at det er sivet ind i de udenlandske regeringer, vi samarbejder med og ikke samarbejder med; de er alle uhyre opmærksomme på det og deltager meget gerne i drøftelser af dette problem. Der er intet skjult om socialdemokratiets holdning. Alle ved det, men hr. Thoft, hr. Pelle Voigt og åbenbart også til min overraskelse hr. Gert Petersen forsøger at dreje vores udtalelser på en måde, som intet har med virkeligheden at gøre.

Jeg henviser til, at vi har bebudet denne forespørgselsdebat, og dér vil vi igen vende tilbage til spørgsmålet om kernevåbenfri zoner, som jeg tidligere har sagt, som et led i en større dagsorden, hvor vi forbinder disse spørgsmål med andre kernevåbenproblemer. Jeg erkender, at jeg gentager mig selv, men dette er åbenbart nødvendigt, fordi man vil udnytte denne sag rent partipolitisk. Jeg synes, den er alt for alvorlig til at blive brugt på den måde.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Hr. Lasse Budtz har ret i, at sagen er alt for alvorlig til at blive brugt partipolitisk, men det bliver den heller ikke. Det, vi ønsker, er at få en afklaring fra socialdemokratiet på et ganske bestemt punkt. Jeg har ikke sat spørgsmålstegn ved socialdemokratiets interesse i at arbejde for en atomvåbenfri zone i Norden; det er ikke det, det drejer sig